

STOP DIE REGELZUCHT VAN ONZE OVERHEID

Interview met leden

Hoe denken onze leden over hun levenseinde? Waarom zijn zij lid van de Coöperatie? Deze en andere vragen komen ter sprake in interviews die de Interviewgroep afneemt bij leden thuis. De interviewers zijn: Bertie Fokkelman, Lidy Schoon, Erik van der Werf, Laurens Knecht, Jacques Slager en Jacques Knops.

Deze maand een gesprek met **Esther**, een goedlachse vrouw van 55 jaar. Zij is al jarenlang actief als coördinator bij een overheidsorganisatie, en heeft over het algemeen - ondanks de zeer trieste ervaring van de dood van haar zoontje - een positieve kijk op het leven. Ze zegt: **'Het moet niet veel gekker worden met de regelzucht van onze overheid.'**

De interviewer is Jacques Slager.

Heb je weleens gehoord of gelezen over de Coöperatie Laatste Wil?

Nee. Maar wel over de NVVE. Daar heb ik zijdelings mee te maken gehad in verband met het langdurige en pijnlijke levenseinde van mijn oma. Die is door alle mogelijke 'hulpverleners' in de steek gelaten omdat men haar aandoening kennelijk niet 'uitzichtloos' genoeg achtte om euthanasie te rechtvaardigen. Daarom sleepte het aftakelingsproces zich jaren voort, terwijl zij meermalen duidelijk had aangegeven er echt geen zin meer in te hebben. Uiteindelijk is zij op 84-jarige leeftijd aan nierfalen overleden omdat zij verdere behandeling heeft geweigerd. Je kunt je levendig voorstellen wat het - vooral voor mijn ouders - heeft betekend om jarenlang hun moeder in dergelijke mensonterende omstandigheden te moeten aanschouwen. Haar dood was een grote bevrijding: in de eerste plaats voor haarzelf, maar ook voor de directe familie en vriendenkring.

En ... hou je vast! Ook mijn andere oma is in een staat van gevorderde dementie na jaren tobben eindelijk door een longontsteking geveld, dus die moest ook een lange lijdensweg gaan. Dat heeft het leven van alle betrokkenen behoorlijk ontregeld. Mijn vader, die naast een hartaandoening ook jaren aan kanker leed en die een reeks - zoals bekend - bepaald niet aangename behandelingen moest ondergaan, heeft dat anders aangepakt. Op een gegeven moment heeft hij zijn kinderen bijeengeroepen en medegedeeld dat hij er genoeg van had, en dat hij zijn medicijngebruik voor zijn hartkwaal zou staken. Binnen twee dagen was hij overleden. Goddank heeft hij door zijn dappere daad hemzelf, maar ook ons een lange tijd van een uitzichtloos en allesoverheersend proces van wachten op de verlossende dood bespaard.

Hebben jullie wel bij de juiste hulpverleners aangeklopt? Want als ik dat zo hoor, waren er redenen genoeg om een zachte dood te rechtvaardigen.

Dat dachten mijn man en ik ook. En geloof me: we hebben alles overhoopgehaald wat op dat punt maar mogelijk was. Helaas zonder resultaat, want in die tijd dacht men heel strikt over euthanasie. Al moet ik tot mijn verbazing vaststellen dat het wel lijkt of die oude - mensonvriendelijke en beschamende - normen via pers en media herleven. Is het waar dat er de laatste tijd een soort heksenjacht gaande is om mensen die verdacht worden van zogenoemde 'hulp bij zelfdoding' voor het gerecht te slepen? Ik las ergens het verhaal van een man die met de heliummethode een eind aan zijn leven wilde maken, en die aan zijn zoon vroeg om een paar ordinaire klemmetjes bij de Praxis te kopen. Kennelijk wilde die vader met die klemmetjes een slang of iets dergelijks wat secuurder bevestigen. Helaas werd dit onbenullige feit door het Openbaar Ministerie als 'hulp bij zelfdoding' gezien: de zoon werd tot een straf van 3

maanden veroordeeld. Voorwaardelijk weliswaar, maar die straf kan grote gevolgen hebben. Je kunt bijvoorbeeld dan al geen visum voor de VS en vele andere landen meer krijgen. Je zou er maar familie of vrienden willen bezoeken. Of een belangrijke zakenreis willen ondernemen. Dat gaat dan mooi niet door!

Denk je dat dit iets te maken heeft met het feit dat in onze regering de partijen die mordicus tegen zelfdoding zijn, inmiddels een beslissende stem hebben bij belangrijke stemmingen in de Tweede Kamer?

Dat speelt naar mijn mening zeer zeker een belangrijke rol in die omslag van Justitie.

Ben je zelf voor de autonome route zoals de CLW die uitdraagt?

Absoluut. Het moet die kant op, ook al is de tegenstand van de wetgever op dit moment sterker dan ooit. Merkwaardig, dat ons land op dat punt bepaald achterloopt bij landen als de VS die toch als christelijk en conservatief bekend staan. In Californië bijvoorbeeld wordt verstrekking van bepaalde 'middelen tot zelfdoding' niet strafbaar geacht. Ik heb hierover kortgeleden een mooie reportage door Louis Theroux gezien. Heel informatief.

Kun je ons een advies of een tip geven voor het bereiken van ons streven?

Ik ken de CLW onvoldoende om op dit moment een goed advies te kunnen geven. Wel heb ik inmiddels veel waardering voor jullie inzet want tenslotte is één ding zeker: we moeten allemaal sterven. In een mensvriendelijke maatschappij zou dit op een menswaardige manier moeten gebeuren. En vanzelfsprekend op het moment dat een persoon dit zelf bepaalt. Dus zonder enige inmenging van anderen!